

دکتر رابرت ای. پترسون، روح القدس و اتحاد با مسیح، جلسه ۱۶، مبانی اتحاد ، با مسیح در دیدگاه پولس، کولسیان، اول تسالونیکیان و دوم تیموتائوس، دروذهای آغازین و پایانی

رابرت پترسون و تد هیلدبرانت ۲۰۲۴ ©

این دکتر رابرت پترسون و آموزه‌های او در مورد روح القدس و اتحاد با مسیح است. این جلسه ۱۶ است، مبانی اتحاد با مسیح در پولس، کولسیان، اول تسالونیکیان و دوم تیموتائوس، و سپس زبان و ادبیات، سلام و درود، و در مسیح.

در این سخنرانی، هدف ما این است که متون مربوط به اتحاد پولس با مسیح را به پایان برسانیم و سپس مطالعه‌ای در مورد اتحاد در پولس از نظر زبان او و نگاه به نامه‌های او به عنوان ادبیات آغاز کنیم.

کولسیان ۱۵:۳، کولسیان ۱۲:۳، پس مانند برگزیدگان خدا، مقدسان و محبوبان، دل‌های دلسوز، مهربانی، فروتنی، ملایمت و بردباری را ببخشید، یکدیگر را تحمل کنید و اگر از دیگری شکایتی دارید، یکدیگر را ببخشید همانطور که خداوند شما را بخشیده است، شما نیز باید ببخشید. و بالاتر از همه اینها، عشق را ببخشید، که همه چیز را در هماهنگی کامل به هم پیوند می‌دهد.

و بگذارید آرامش مسیح در دل‌های شما حکمفرما باشد، آرامشی که در واقع در یک بدن به آن فراخوانده شده‌اید، و سپاسگزار باشید. کلام مسیح به دولت‌مندی در شما ساکن شود، و یکدیگر را با کمال حکمت تعلیم و نصیحت دهید، و مزامیر و سرودها و سرودهای روحانی را با شکرگزاری در دل خود برای خدا بخوانید. و هر آنچه را که در گفتار یا کردار انجام می‌دهید، همه را به نام خداوند عیسی انجام دهید و به وسیله او از خدای پدر سپاسگزاری کنید.

پولس پس از اینکه در کولسیان ۲:۲۰، ۳:۱ و ۳:۳ تعلیم می‌دهد که مسیحیان با مسیح مرده‌اند و با او برخیزانیده شده‌اند، این دو جنبه از اتحاد با مسیح را به کلیسا نیز تعمیم می‌دهد. ایمانداران باید اعمال گناه‌آلود را بکشند زیرا برای مسیح مرده‌اند، کولسیان ۵:۳-۱۱. و مسیحیان باید صفات و اعمال خدایی را ببخشند. آیات ۱۲-۱۷، زیرا با مسیح برخیزانیده شده‌اند. مردن با او شامل کشتن اعمال گناه‌آلود است.

بزرگ شدن با او مستلزم داشتن صفات و اعمال خدایی است. از جمله آنها می‌توان به حاکم کردن صلح مسیح در جماعتشان و سپاسگزار بودن از خدا اشاره کرد (آیه ۱۵). (اینکه منظور رسول، صلح جمعی است و نه صرفاً صلح در قلب‌های فردی، با اشاره به بدن مسیح بیان می‌شود).

نقل قول، بگذارید آرامش مسیح در دل‌های شما حکمفرما باشد، آرامشی که در واقع شما در یک بدن به آن فراخوانده شده‌اید. خدا ما را به صورت فردی به سوی خود در نجات فراخوانده است. اما این فراخوان فردی شامل فراخوانده شدن ما به قوم خدا، یعنی کلیسا، می‌شود.

ما فراخوانده شدیم تا هماهنگی و وحدت را ترویج دهیم، زمانی که، به قول معروف، در یک بدن فراخوانده شدیم. بین قلب‌های جمع و بدن واحد، تعامل وجود دارد. همانطور که قوم خدا تسلیم صلح مسیح می‌شوند و هماهنگی را در جماعت ترویج می‌دهند، هدفی را محقق می‌کنند که خداوند برای آن آنها را به بدن مسیح فرا می‌خواند.

این به بدنی اشاره دارد که در واقع از اتحاد با مسیح سخن می‌گوید. اول تسالونیکیان ۱۶: ۴، با شروع از ۱۲: ۴، بخش ویژه آمدن دوم. اول قرنتیان ۱۳: ۴، اما ای برادران، نمی‌خواهیم شما از حال خواب‌آلودگان، ۱۳: ۴، بی‌خبر باشید، مبادا مانند دیگران که امیدی ندارند، غمگین شوید.

زیرا از آنجایی که ما معتقدیم که عیسی مرد و دوباره زنده شد، به همین ترتیب، خدا به وسیله عیسی، خفتگان را نیز با خود خواهد آورد. زیرا این را به شما از جانب خداوند اعلام می‌کنیم که ما که زنده‌ایم و تا آمدن مسیح باقی می‌مانیم، از خفتگان پیشی نخواهیم گرفت. زیرا خود خداوند با فریاد فرمان، با صدای فرشته مقرب و با صدای شیپور خدا از آسمان نازل خواهد شد.

و مردگان در مسیح ابتدا زنده خواهند شد. سپس ما که زنده مانده‌ایم، با آنها در ابرها ربوده خواهیم شد تا خداوند را در هوا ملاقات کنیم. و بنابراین ما همیشه با خداوند خواهیم بود.

بنابراین، با این سخنان یکدیگر را تشویق کنید. تسالونیکیان در درک امور آخر دچار سردرگمی شده بودند. آنها انتظار نداشتند که برخی از آنها قبل از آمدن دوم بمیرند.

وقتی این اتفاق افتاد، ایمان آنها متزلزل شد. پولس برای آرام کردن ترس آنها می‌نویسد. او بازگشت مسیح را توصیف می‌کند.

مسیح نازل خواهد شد و فرشته مقرب، همراه با صدای شیپور، آمدن او را اعلام خواهد کرد. و مؤمنان متوفی نیز از این فرصت بی‌بهره نخواهند ماند. بلکه، آنها از مردگان برخیزند و به عنوان یک کمیته استقبال، مؤمنان زنده را برای ملاقات با عیسی در هوا همراهی خواهند کرد.

وقتی خداوند بازگردد، مردگان در مسیح ابتدا زنده خواهند شد. مرده بودن در مسیح به وضعیتی اشاره دارد که همه کسانی را که به عنوان ایماندار به مسیح می‌میرند، توصیف می‌کند. استفاده از «در مسیح» در اینجا نحوه وقوع چنین مرگ‌هایی را توصیف نمی‌کند، بلکه نشان دهنده حوزه‌ای است که مردگان در آن قرار دارند.

حتی مرگ هم این اتحاد را نمی‌شکند. ما هنوز در او هستیم. اتحاد با مسیح قطعی است.

این قوم خدا را تعریف می‌کند. بنابراین، پولس می‌توانست در آن درودها و نتیجه‌گیری‌ها، که به خواست خدا در چند دقیقه دیگر بررسی خواهیم کرد، بگوید که او مرتباً در آن درودهای رساله‌ای از مسیح برای اشاره به قوم خدا استفاده می‌کند. ما با اتحاد با مسیح تعریف می‌شویم.

اتحاد با مسیح امری شخصی است. پولس از تصویر ازدواج، صمیمی‌ترین روابط انسانی، برای بیان اتحاد معنوی بین مؤمنان و مسیح استفاده می‌کند. و اتحاد با مسیح نه تنها قطعی و شخصی است، بلکه امری شخصی نیز می‌باشد.

این دائمی است. خود مرگ نمی‌تواند ما را از پسر خدا جدا کند. مردگان در مسیح ابتدا زنده خواهند شد.

مؤمنان متوفی به عنوان مردگان در مسیح توصیف شده‌اند. ما در زندگی و مرگ به او پیوسته‌ایم. هیچ چیز نمی‌تواند ما را از عشق خدا در مسیح عیسی، پروردگار ما، جدا کند، پایان رومیان ۸، و هیچ چیز نمی‌تواند ما را از مسیح و اتحاد با او جدا کند.

دوم تیموتائوس ۱:۸ و ۹. من این متن را انتخاب کردم که از برخی جهات با افسسیان ۱:۴ موازی است. خدا ما را در مسیح قبل از خلقت جهان برگزید زیرا این یکی کمتر از آن شناخته شده است. خدا ما را در مسیح قبل از خلقت جهان برگزید. پولس فقط در دو جا از پیش خلقت جهان صحبت می‌کند.

انتخاب موقتی قوم خدا، افسسیان ۱:۴، و همینجا در دوم تیموتائوس ۱:۸ و ۹. بنابراین، پولس به تیموتائوس می‌گوید، از شهادت درباره خداوند ما و نه از من که زندانی او هستم، شرمند نباش، بلکه در رنج برای انجیل شریک باش به قدرت خدا، که ما را نجات داد و به دعوت مقدس فراخواند، نه به خاطر اعمال ما، بلکه به خاطر هدف و فیض خود، که آن را پیش از آغاز اعصار در مسیح عیسی به ما عطا کرد، و اکنون از طریق ظهور نجات‌دهنده ما مسیح عیسی آشکار شده است، که مرگ را از بین برد و حیات و جاودانگی را از طریق انجیل روشن کرد. در دو جا، پولس از انتخاب پیش از زمان صحبت می‌کند. خدا ما را پیش از آفرینش جهان در مسیح برگزید، افسسیان ۱:۴. در اینجا، خدا ما را به خاطر هدف و فیض خود نجات داد، فیضی که آن را در مسیح عیسی به ما عطا کرد، به معنای واقعی کلمه پیش از اعصار ابدی.

دو جا از برگزیدگی پیش از زمان سخن می‌گویند، و همان دو جا از برگزیدگی پیش از زمان در مسیح سخن می‌گویند. پولس شاگرد جایگزین خود، تیموتائوس، را به جسارت در خدمت و تمایل به رنج کشیدن برای انجیل تشویق می‌کند. پولس از مسیح به عنوان کسی که قوم خود را نجات داد و به تقدس فراخواند، سخن می‌گوید.

خداوند این کار را نه با در نظر گرفتن تلاش‌های انسانی، بلکه به دلیل هدف و فیض خود انجام داد. پولس تصریح می‌کند که این فیض در مسیح عیسی به ما داده شده است، و باز هم، ترجمه من، پیش از اعصار ابدی. همانطور که آیه بعدی تأیید می‌کند، زبان «در مسیح» به صورت ابزاری استفاده می‌شود و اکنون از طریق ظهور ناجی ما مسیح عیسی آشکار شده است، کسی که مرگ را از بین برد و زندگی و جاودانگی را از طریق انجیل آشکار کرد.

برخی از مؤمنان واقعی به مسیح ادعا می‌کنند که این عبارت به زبان مسیح، بیانگر شرطی است که خداوند از پیش می‌داند چه کسی ایمان می‌آورد و از این طریق، گزینش خود را بر آن اساس قرار می‌دهد. اما اینطور نیست این عبارت به همان چیزی اشاره دارد که بقیه عبارات به زبان مسیح از آن صحبت می‌کنند، یعنی اتحاد با مسیح.

تفاوت این است که این یک برنامه‌ریزی پیش از زمان است، نه تنها برای اینکه خدا قومی را برای نام خود انتخاب کند، بلکه برای برنامه‌ریزی وسیله‌ای برای نجات آنها در زمان و مکان. یعنی، افسسیان ۱:۴ و دوم تیموتائوس ۱:۹ از انتخاب قوم توسط خدا صحبت می‌کنند، بلکه از انتخاب نجات آنها در اتحاد با مسیح این یک اتحاد آینده‌نگر است، درست به همان اندازه اتحاد، اما اکنون توسط خدا برنامه‌ریزی شده و بعداً توسط روح‌القدس در تاریخ محقق شده است.

دوم تیموتائوس ۲:۱ می‌گوید، پس تو، ای فرزندم، با فیضی که در مسیح عیسی است و با آنچه در حضور شاهدان بسیار از من شنیده‌ای، تقویت شو و به مردی امین که قادر به تعلیم دیگران نیز هست، اعتماد کن. پولس، شاگرد کمی خود، تیموتائوس، را به شجاعت در خدمت و تمایل به رنج کشیدن برای انجیل تشویق می‌کند، همانطور که در جای قبلی دیدیم. در اینجا پولس در پی تشویق تیموتائوس به استقامت در خدمت است.

او به او می‌گوید، نقل قول کن، به فیضی که در مسیح عیسی است، تقویت شو. رسول با استفاده از «در مسیح عیسی» به عنوان یک صفت مکانی، فیض را توصیف می‌کند و به حوزه مسیح، قلمرویی که او بر آن

حکومت می‌کند، اشاره دارد. بنابراین پولس به تیموتائوس می‌گوید که در فیضی که در قلمرو مسیح، پادشاهی او، و قلمرو او وجود دارد، قوی باشد.

پس تو، فرزندم، با فیضی که در مسیح عیسی است، تقویت شو. مثل همیشه، اتحاد از رابطه با مسیح سخن می‌گوید. در اینجا، به طور خاص، به قلمرویی شباهت دارد که خدا ما را در آن قرار داده و ما را به لطف خود آزادانه نجات می‌دهد.

دوم تیموتائوس ۲:۱۰، مسیح عیسی را به یاد آور، آیه ۸، برخاسته از مردگان، یعنی الهی، از نسل داوود، یعنی انسانی، چنانکه در انجیل من موعظه شده است، که برای آن رنج می‌کشم، در بند زنجیر، چون یک جنایتکار اما کلام خدا در بند نیست. بنابراین، من همه چیز را به خاطر برگزیدگان تحمل می‌کنم تا آنها نیز نجاتی را که در مسیح عیسی است با جلال ابدی به دست آورند.

پولس به عنوان یک زندانی به خاطر انجیل می‌نویسد. چرا؟ او این کار را به خاطر کسانی که خدا برگزیده است، نقل قول می‌کند، تا آنها نیز نجاتی را که در مسیح عیسی است، به دست آورند. کسی خواهد پرسید، اگر آنها برگزیده هستند، چرا باید نجات را به دست آورند؟ آیا برگزیدگان به طور خودکار نجات نمی‌یابند؟ پاسخ هر دو سوال این است که گزینش به معنای انتخاب افراد توسط خدا برای نجات است.

آنها تا زمانی که به انجیل ایمان نیاورند، به آن رستگاری دست نمی‌یابند. پولس، پرشورترین معلم آموزه برگزیدگی در کتاب مقدس، همچنین یک مبلغ مذهبی پرشور بود. او مشتاق بود که قوم برگزیده خدا انجیل را بشنوند، ایمان بیاورند و رستگاری را به دست آورند.

باز هم، پولس از نجات در مسیح عیسی صحبت می‌کند. و تنها در اینجا، او از کلمه نجات استفاده می‌کند. پولس در سختی‌ها، از جمله زندان، استقامت می‌کند تا، نقل قول، برگزیدگان بتوانند نجاتی را که در مسیح عیسی است، به دست آورند.

در مسیح عیسی، مشابه آنچه در اول تیموتائوس ۱:۱۴ و دوم تیموتائوس ۱:۱ آمده است، در مقابل یک کلمه حقیقی، این بار نجات، ظاهر می‌شود. و همانطور که در آن دو جا استفاده شده است، بهتر است به عنوان نشان دهنده یک حالت یا وضعیت در نظر گرفته شود. نجات توسط مسیح مشروط شده است، به طوری که در مسیح، عیسی ویژگی خاص مسیحی نجاتی را که باید به دست آید، مشخص می‌کند.

باز هم، کمپبل، پولس در اتحاد با مسیح. این نجات شامل رستاخیز و زندگی ابدی در زمین جدید با خدا و همه مقدسین او است. پولس وقتی به سادگی کلمات "با ابدیت" را به نجاتی که در مسیح عیسی است اضافه می‌کند، از یک رمز برای این مفاهیم استفاده می‌کند.

جلال ابدی. ما مطالعه متون پولس را که درباره نجات صحبت می‌کنند، به پایان رسانده‌ایم. اکنون آماده‌ایم تا به سوی اتحاد با مسیح در پولس، زبان و ادبیات حرکت کنیم.

لوئیس اسمدز، که من تا 10 سال گذشته به خاطر نوشتن بهترین کتاب در مورد اتحاد با مسیح به او اعتبار می‌دادم، حدود 50 سال، کتاب بسیار خوب او، اتحاد با مسیح، نگاهی کتاب مقدسی به زندگی جدید در عیسی مسیح، تنها کتاب خوب موجود بود. هنوز هم کتاب خوبی است. بدون شک اسمدز درست می‌گوید.

نقل قول، پیام پولس مسیح مصلوب بود. هدف موعظه او فراخواندن مردان و زنان به تصمیمی در مورد عیسی و صلیب او بود. بنابراین، در اول قرن‌تین ۱، او می‌گوید، و در دوم، او می‌گوید: «من نخواسته‌ام چیزی.» در میان شما بدانم جز عیسی مسیح و او مصلوب شده

در واقع Smedes، اما پولس همچنين رسول اتحاد ما با مسيح بود. در عصر جديد روح، نقل قول نزديك پولس مرگ و رستاخيز عيسي را به عنوان مهمترين وقايع تاريخ جهان موعظه مي‌کند

و او همچنين وسيله‌ی خدا برای پیوند دادن افراد نجات‌یافته با عیسی و صلیب او را موعظه می‌کند: اتحاد با مسیح. مطمئناً، ديگر نویسندگان عهد جديد نیز در مورد اتحاد با مسیح نوشته‌اند

همانطور که دیدیم، ما آموزه‌ی مهم اتحاد با مسیح را در انجيل يوحنا و رساله‌ی اول تصديق می‌کنیم، که امیدوارم برای آن وقت داشته باشیم. اما با در نظر گرفتن همه چیز، اسمیدس درست می‌گوید. پولس، به نقل از او، رسول اتحاد ما با مسیح است.

سمدس به درستی گفت، پولس «رسول اتحاد ما با مسیح است.» اکنون پس از بررسی متون نمونه، تعالیم پولس را خلاصه می‌کنیم. اکنون آموزه‌ها و آموزه‌هایی را که از آنها استخراج می‌کنیم، که بخش زیادی از آنها را از آنچه بررسی کرده‌ایم، تشخیص خواهید داد، در چهار موضوع خلاصه می‌کنیم

اینها در نامه‌های پولس، به زبان مسیح، اتحاد در سلام و احوالپرسی هستند. من به طور پراکنده به آنها اشاره کرده‌ام. اکنون زمان آن رسیده است که آنها را سیستماتیک کنیم

بودن در پدر و پسر، به طور منحصر به فرد در پولس در اول و دوم تسالونیکیان، فصل ۱، آیات ۱ و ۲ مشارکت در روایت عیسی. بنابراین اکنون به اتحاد با مسیح در پولس در زبان و ادبیات او می‌پردازیم. اتحاد در سلام و احوالپرسی، همان زبان در مسیح، بودن در پدر و پسر، و مفهوم پولس از مشارکت در داستان عیسی

اتحاد در سلام و احوالپرسی. ما با اشاره به یک ویژگی نادیده گرفته شده، یعنی ظهور اتحاد در نیمی از سلام‌های رساله‌ای پولس در ابتدا و انتهای نامه‌هایش، شروع می‌کنیم. در یک کلام، اتحاد در اندیشه او موج می‌زند، رومیان ۱:۱ و ۴ تا ۶. پولس، بنده مسیح عیسی، فراخوانده شده تا رسول عیسی مسیح، پروردگار ما باشد، که از طریق او ما فیض و رسالت را دریافت کرده‌ایم تا اطاعت ایمان را به خاطر نام او در میان همه ملت‌ها، از جمله شما که فراخوانده شده‌اید تا متعلق به عیسی مسیح باشید، به ارمغان بیاوریم، اشاره‌ای به اتحاد.

پایان رومیان ۳:۱۶ و ۷ تا ۱۳. به پریسکا و آکیلا، همکاران من در مسیح عیسی، سلام برسانید. به اندرونیکوس و یونیا که پیش از من در مسیح بودند، سلام برسانید. به آمپلیاتوس، محبوب من در خداوند، سلام برسانید. به اوریانوس، همکار ما در مسیح، سلام برسانید. به آپلیس که در مسیح تأیید شده است سلام برسانید. به کسانی که در خداوند هستند و از خانواده نارسیس هستند، سلام برسانید. به تریفنا و تریفوسا، آن کارگران در خداوند، سلام برسانید. به پریس عزیز که در خداوند سخت تلاش کرده است سلام برسانید.

خدای من، چند بار این را می‌گوید؟ سلام بر رؤس، برگزیده در خداوند، رومیان ۳:۱۶ و ۷ تا ۱۳. اول تِرتیوس، رومیان ۲:۱۶، که این نامه را نوشته است، به شما سلام می‌رساند، درست حدس زدید، در خداوند اول قرن‌تین ۲:۱، به کلیسای خدا که در قرن‌تس است، به آنان که در مسیح عیسی تقدیس شده‌اند و برای تقدیس فراخوانده شده‌اند، به همراه همه کسانی که در هر جا نام خداوند ما، عیسی مسیح، خداوند خود و خداوند ما را می‌خوانند.

اول قرن‌تین ۱۹:۱۶، آکیلا و پریسکا به همراه کلیسای که در خانه‌شان هستند، درودهای صمیمانه خود را در خداوند به شما می‌فرستند. اول قرن‌تین ۲۴:۱۶، عشق من با همه شما در مسیح عیسی باد. افسسیان ۱:۱۱، به مقدسینی که در افسس هستند و در مسیح عیسی وفادارند.

افسسیان ۶:۲۱، تیخیکوس، برادر عزیز و خادم امین در خداوند، همه چیز را به شما خواهد گفت. من به آن اشاره کردم، ما در واقع آن را مطالعه کردیم. به همه مقدسین در مسیح عیسی که در فیلیپی هستند، با سرپرستان و خادمان، فیلیپیان ۱:۱. فیلیپیان ۴:۲۱، به هر مقدسی در مسیح عیسی سلام برسانید.

کولسیان ۱:۲، به مقدسین و برادران وفادار در مسیح در کولسی. کولسیان ۴، ۷، تیخیکوس همه کارهای مرا به شما خواهد گفت، او برادر عزیز و خادم وفادار و خدمتگزار امین در خداوند است. کولسیان ۴:۱۷، مراقب باشید که خدمتی را که در خداوند یافته‌اید، به انجام رسانید.

اول تسالونیکیان ۱:۱۱، به کلیسای تسالونیکیان، در خدای پدر و خداوند عیسی مسیح. اول تسالونیکیان همیشه شاد باشید، پیوسته دعا کنید، در هر شرایطی شکرگزار باشید، زیرا این است خواست ۱۸، ۱۶:۵ خدا برای شما در مسیح عیسی. دوم تسالونیکیان ۱:۱، به کلیسای تسالونیکیان، در خدا، پدر ما و خداوند عیسی مسیح.

دوم تیموتائوس ۱:۱، پولس به خواست خدا، رسول مسیح عیسی، بر اساس وعده حیاتی که در مسیح عیسی است. و در آخر، فلیمون ۲۳، اپافراس، همزندان من در مسیح عیسی، به تو سلام می‌رساند. وای! ذهن پولس غرق در اندیشه اتحاد با مسیح است.

اگر هر ۱۳ رساله او شامل سلام‌های اولیه و پایانی باشد، ۲۶ بخش برای سلام‌ها وجود خواهد داشت. پولس بار به اتحاد اشاره می‌کند، ۱۵ بار متفاوت، زیرا تکرار این کلمه در آن سلام‌های اولیه و پایانی با هم ۱۸ همپوشانی دارند. واضح است که او هنگام شروع و پایان نامه‌هایش به اتحاد با مسیح فکر می‌کند.

این هرگز از افکار یا دعا‌های او دور نیست. در زبان مسیح، وقتی اکثر مردم به اتحاد با مسیح فکر می‌کنند ذهنشان فوراً به کاربرد پولس از «در مسیح» و «معادل‌های آن می‌رود. در خداوند، در خداوند عیسی، در او، در کسی که

اگرچه ارائه‌ی این رسول از اتحاد با مسیح فراتر از این وقایع است، اما زبان مسیح نقش مهمی در اندیشه‌ی او ایفا می‌کند. بر این اساس، ما آن را در میان مضامین و تصاویری که از اتحاد سخن می‌گویند، بررسی خواهیم کرد. بار دیگر، با کمال میل، مدیون کنستانتین کمپبل در اثر برجسته‌اش، پولس در اتحاد با مسیح، هستم که یک مطالعه‌ی تفسیری و الهیاتی است.

من چیزهای زیادی از او آموختم و بر پایه محکم او در معناشناسی واژگانی، تفسیر و الهیات بنا کردم. او را انعطاف‌پذیر، نقش بافت آن را بسیار مهم، معنای مکانی را اصلی، ایده in یا in استفاده از حرف اضافه را به عنوان نشان دهنده ارتباط in Christ، کره، دامنه یا قلمرو را در کاربردهای مجازی محوری و عبارت شخصی می‌داند. من با این نتیجه‌گیری‌ها موافقم و توجه ویژه‌ای به مورد آخر دارم.

عبارت «در مسیح» به معنای ارتباط شخصی، ارتباط با شخص مسیح است. این موضوع برای دغدغه‌های فعلی ما حیاتی است. با توجه به انعطاف‌پذیری حرف اضافه «در» که گاهی به «در» ترجمه می‌شود و اغلب در عبارت «در مسیح» و مترادف‌های آن به کار می‌رود، خلاصه ما بیش از هشت تفاوت ظریف و معنایی عمده در کاربرد «در مسیح» و معادل‌های آن را نشان خواهد داد.

، اگرچه تشخیص این تفاوت‌های ظریف برای جلوگیری از درک ساده‌انگارانه از ظهور «در مسیح» مهم است، اما این می‌تواند برداشت نادرستی ایجاد کند. در حالی که من با شناسایی تفاوت‌های ظریف مختلف کاربردهای در مسیح «توسط کمپبل موافقم، آخرین نکته او را در بالا تأکید می‌کنم. هر کاربرد «در مسیح» علاوه بر هر» معنای دیگری که ممکن است داشته باشد، ارتباط شخصی را نیز منتقل می‌کند.

من این ایده از ارتباط شخصی را به عنوان معنای گسترده «در زبان مسیح» نامگذاری می‌کنم. در اینجا تمایز بین معانی گسترده و محدود «در زبان مسیح» را معرفی می‌کنم. معنای گسترده در درجه اول علاوه بر اتحاد مستقیم با مسیح، تفاوت ظریف دیگری نیز دارد، در حالی که معنای محدود مستقیماً به اتحاد با مسیح اشاره دارد.

هر کاربرد «در مسیح» ارتباطی بین مؤمنان و مسیح برقرار می‌کند که مربوط به اتحاد با مسیح است، اتحاد به معنای وسیع کلمه، حتی اگر بسیاری از این کاربردها ظرافت‌های دیگری نیز داشته باشند. بنابراین، در حالی که می‌خواهیم از درختان و ظرافت‌های آن‌ها قدردانی کنیم، نمی‌خواهیم جنگل را از دست بدهیم. در مسیح، زبان همیشه از اتحاد به معنای وسیع و غیرمستقیم صحبت می‌کند.

در این بخش، فهرستی از تفاوت‌های ظریف و عمده در زبان مسیح ارائه می‌دهم و سپس بر متونی تمرکز می‌کنم که اتحاد با مسیح را به معنای مستقیم و محدود آن آموزش می‌دهند. من سعی نمی‌کنم هر تفاوت ظریفی را در اینجا بگنجانم، بلکه فقط ارجاعاتی را که بیش از سه بار تکرار شده‌اند، ذکر خواهم کرد. تفاوت‌های ظریف جزئی زیادی از این دست وجود دارد.

تفاوت‌های ظریف اصلی شامل عاملیت، ارتباط، علت، وسیله، شیوه، هدف ایمان، عبارت پیرامونی برای مسیحیت، و قلمرو، حوزه یا قلمرو می‌شود. نتیجه‌گیری. اگر می‌خواهید این جزئیات را با جزئیات ببینید، من کتاب «نجات به کار گرفته شده توسط روح، اتحاد با مسیح» را به عنوان بررسی کامل این موضوع در یک کتاب توصیه می‌کنم.

نتیجه‌گیری. نوشته‌های پولس مملو از اشاراتی به «در مسیح»، «در مسیح عیسی»، «در او»، «در او»، «و» در خداوند «است که همگی به یک معنا، یعنی عیسی مسیح، اشاره دارند. اکثر این اشارات به اتحاد با مسیح به معنای محدود و مستقیم آن اشاره ندارند، بلکه به معنای گسترده و غیرمستقیم آن هستند.

این اتحاد با مسیح نه تنها دقیق و تنها نکته ظریف آنهاست. یعنی اتحاد با مسیح در اکثر ارجاعات، دقیق و تنها نکته ظریف آنها نیست. آنها نکات ظریف یا سایه‌های معنایی دیگری نیز دارند، اما همیشه ارتباط با مسیح را نشان می‌دهند.

ظرافت‌های مختلف. این ظرافت‌ها و سایه‌های مختلف معنا در جلب توجه به شخص مسیح و کار او که در مورد افراد و مسیحیان انجام شده است، مهم هستند. تنوع آنها جلوه‌های مختلف کاربرد نجات را برجسته می‌کند.

رستگاری همیشه در مسیح است، همیشه در ارتباط با او. و این ارتباط به عنوان یک عامل، ارتباط، علت، ابزار، شیوه، هدف ایمان، تعبیر برای مسیحیان، یا قلمرو، و بسیاری از روش‌های فرعی دیگر بیان می‌شود. ما این هشت نکته‌ی ظریف اصلی را از بین بیش از ۲۰ مورد انتخاب کرده‌ایم.

پولس از زبان مسیح برای نشان دادن عاملیت و ابزار بودن استفاده می‌کند. ایده این است که خداوند رستگاری و چیزهای دیگر را از طریق مسیح محقق می‌کند. ما عاملیت را از ایده مشابه ابزار بودن با نسبت دادن به منشأ قبلی این عمل خاص، متمایز می‌کنیم.

وقتی پولس صحبت می‌کند، در مسیح از کلماتی استفاده می‌کند تا مسیح را به عنوان عامل به تصویر بکشد، خود مسیح ابتکار عمل را به دست می‌گیرد. وقتی پولس مسیح را به عنوان یک وسیله به تصویر می‌کشد، خدای پدر ابتکار عمل را به دست می‌گیرد و از طریق پسرش کارهای نیک را انجام می‌دهد. هم عاملیت و هم وسیله بودن، مسیح را به عنوان تنها واسطه بین خدا و انسان‌ها، یعنی انسان مسیح عیسی، مطرح می‌کنند اول تیموتائوس ۲:۵. پولس همچنین در مسیح و مترادف‌ها از کلماتی استفاده می‌کند تا ارتباط بین مسیح و قومش را به تصویر بکشد.

گاهی اوقات، این تداعی، افراد را تحت تأثیر مسیح قرار می‌دهد. رسول از اصطلاحات مربوط به مسیح استفاده می‌کند تا عیسی را به عنوان علت چیزهای مختلف، از جمله خدمات مختلف، معرفی کند. مسیحیان به دلیل شخص و کار مسیح، در کارهای متنوعی شرکت می‌کنند.

گاهی اوقات در کتاب مسیح، از زبان برای نشان دادن نحوه انجام بسیاری از کارها توسط مؤمنان استفاده می‌شود که تحت تأثیر اتحاد آنها با مسیح است. گاهی اوقات، این شیوه‌ای را به تصویر می‌کشد که مورد رضایت مسیح است. بسیاری از اوقات، پولس در کتاب مسیح از اصطلاحات استفاده می‌کند تا مسیح را به عنوان هدف ایمان نجات‌بخش معرفی کند.

ایمان و امید مسیحی در اوست. پولس کلمه «در مسیح» را آنقدر رایج به کار می‌برد که به راهی برای او تبدیل می‌شود تا هنگام اشاره به افراد، نقش‌ها یا کلیساها، صفت یا اسم «مسیحی» را نشان دهد. همانطور که دیده‌ایم، رسول اغلب از معادل‌های «در مسیح» برای توصیف قلمرو، قلمرو یا حوزه‌ای که مسیح خداوند آن است، استفاده می‌کند.

این اغلب در مقابل قلمرو شیطان، گناه و مرگ قرار می‌گیرد. عیسی پیروز مسیح، مسیح قهرمان ما، در مرگ و رستاخیزش است، دشمنان ما را شکست می‌دهد و با انتقال ما به قلمرو خود، به ما پیروزی می‌بخشد. منظور ما همین است.

قوم خدا تسلیم حکومت مسیح می‌شوند، از مزایای فراوان آن بهره‌مند می‌شوند و در برابر دشمنان خدا قوی می‌مانند. اتحاد با مسیح به عنوان یک نکته ظریف. همانطور که دیدیم، اگرچه این عبارات سایه‌های معنایی و نکات ظریف بسیار متفاوتی دارند، اما همه آنها رابطه‌ای بین انسان‌ها و مسیح برقرار می‌کنند که ما آن را اتحاد به معنای وسیع نامیده‌ایم.

اما حداقل، نه مورد به معنای دقیق و مستقیم از اتحاد با مسیح صحبت می‌کنند. نکته ظریف آنها اتحاد است. مسیحیان به صورت جمعی و فردی با مسیح در اتحاد هستند.

علاوه بر این، آنها در پیشگاه خدا جایگاه امنی دارند و شیوه زندگی جدیدی را با دیگر مؤمنان مشترکاً دارا هستند. به خاطر خدای پدر، آنها در مسیح عیسی هستند که برای آنها به حکمت از جانب خدا، عدالت و تقدیس و رستگاری تبدیل شده است، (اول قرن‌تین ۱:۳۰). (مسیح مصلوب، که برای جهان چیزی جز حماقت و ضعف نبود، برای مؤمنان حکمت و قدرت خداست. مصلوب، رستاخیز کرده است و در اتحاد با او، همه برکات نجات از آن ماست.

نتیجه این است که ما نه به دنیا و نه به خودمان افتخار نمی‌کنیم، بلکه به او که ما را دوست داشت و خود را برای ما فدا کرد، اول قرن‌تین ۱:۲۹.۳۱. عادل شمردگی، همراه با هر جنبه دیگری از کاربرد نجات، در اتحاد با مسیح به ما می‌رسد. بنابراین، مؤمنان در او عادل اعلام می‌شوند، دوم قرن‌تین ۵:۲۱. مسیح به فیض از طریق ایمان، در مصیبت مؤمنان و گناهکاران شریک شد. به فیض از طریق ایمان، مؤمنان در او و عدالت

نجات بخش او شریک می‌شوند. بنابراین آن آیه کلیدی توجیه پولس، «خدا او را که گناه را برای ما گناه دانست، ساخت تا در او عدالت خدا شویم»، که استفاده از «در او» به معنای مستقیم از اتحاد با مسیح سخن می‌گوید.

ما در اتحاد با او و عدالت او عادل اعلام می‌شویم. اتحاد با مسیح برای رسول چنان تعیین کننده رستگاری است که او مسیحیان را اینگونه توصیف می‌کند، عیسی مسیح در شماسست، دوم قرن‌تیاں ۵:۱۳. به عنوان نتیجه‌ای از این اصل، کسانی که مسیح را در خود ندارند، نقل قول می‌کنند، از آزمون هویت مسیحی سریلند، بیرون نمی‌آیند، نقل قول نزدیک، دوم قرن‌تیاں ۵:۱۳. علاوه بر این، اتحاد با خداوند مصلوب و قیام کرده مردم را مسیحی می‌کند، نه تنها در وهله اول، زیرا آنها به خدا خدمت می‌کنند، بلکه همچنان در مرگ و رستاخیز مسیح شرکت می‌کنند، دوم قرن‌تیاں ۴:۱۳. او در ضعف مصلوب شد و با قدرت خدا زندگی می‌کند بنابراین، پولس شهادت می‌دهد، نقل قول می‌کند، ما نیز در او ضعیف هستیم، اما در برخورد با شما، زندگی خواهیم کرد، ما با او زندگی خواهیم کرد، ما با او زندگی خواهیم کرد، ما با قدرت خدا با او زندگی خواهیم کرد، آیه ۴. مسیحیان غربی به راحتی ایمان مسیحی را فردی و معاصر می‌کنند.

ما بر خودمان به عنوان افراد و زمانی که در آن زندگی می‌کنیم تمرکز می‌کنیم. اگرچه این کاملاً اشتباه نیست، اما از دو جهت کوتاه‌بینانه است. اول، کتاب مقدس دیدگاه وسیع‌تری دارد.

خداوند افراد را به پسرش می‌پیوندد تا کلیسا را تشکیل دهد. اتحاد با مسیح به معنای اتحاد با سایر مؤمنان است. علاوه بر این، پولس با اتخاذ دیدگاهی بسیار وسیع‌تر، ما را شگفت‌زده می‌کند.

خداوند قصد دارد همه چیز را در مسیح، چه در آسمان و چه در زمین، متحد کند، همانطور که در افسسیان همانطور که دیده‌ایم. پولس اتحاد با مسیح و آنچه را که به دست می‌آورد، یعنی نجات، به عنوان ۱:۱۰ امری فردی، جمعی و کیهانی می‌بیند. ما نباید اجازه دهیم که فردگرایی خشن آمریکایی ما باعث شود بخش قابل توجهی از آموزه‌های کتاب مقدس، یعنی ابعاد جمعی و کیهانی را از دست بدهیم.

کتاب مقدس هرگز فرد را انکار نمی‌کند. مردم باید به عنوان افراد به خداوند عیسی مسیح ایمان بیاورند تا نجات یابند، اما بلافاصله، آنها در کلیسا هستند و در نقشه خدا، تمام کیهان در مسیح گرد هم خواهد آمد. آیا من وجود جهنم ابدی را انکار می‌کنم؟ من اینطور نیستم.

دوم، اگرچه نباید وجود جهنم ابدی را انکار کنیم، اما نباید از زمان حال نیز غافل شویم. جهان‌بینی کتاب مقدسی ایجاب می‌کند که افق‌های خود را در پرتو نقشه ابدی گذشته و هدف ابدی آینده خدا گسترش دهیم. در گذشته ابدی، افسسیان ۴:۱، خدا هدف خود را برای گرد هم آوردن همه چیز در پسرش تدوین کرد.

این اتفاق فقط در زمان مناسب رخ خواهد داد، افسسیان ۱:۱۰، یعنی زمانی که مسیح بازگردد. محوریت مسیح زمانی معنای جدیدی پیدا می‌کند که متوجه شویم مسیح مرکز یک جهان متحد خواهد بود، زیرا این نقشه خداست که همه چیز را در مسیح به عنوان یک هدف متحد کند. در یک متن مربوط به جنگ معنوی پولس به مؤمنان توصیه می‌کند که در جنگ علیه قدرت‌های کیهانی بر سر تاریکی کنونی، زره کامل خدا را بر تن کنند، افسسیان ۶:۱۱ و ۱۲.

در حالی که همانطور که دیدیم، توجه به توسل پولس به زره و سلاح‌های نظامی رومی رایج است، توجه به توسل او به توصیفات اشعیا از یهوه و مسیح درگیر در جنگ چندان رایج نیست. با نگاه از این منظر، مؤمنان تصویری از اتحاد با مسیح را کشف می‌کنند. مسیحیان باید زره خداوند را بپوشند، نقل قولی که حس اتحاد با مسیح را در موضوع جنگ معنوی برمی‌انگیزد.

به این ترتیب، ما او را به خود می‌آویزیم. از این رو، وقتی پولس می‌نویسد، نقل قول، در خداوند و در قدرت او، قوی باشید، نقل قول نزدیک، آیه ۱۰، خوانندگان را ترغیب می‌کند که به دلیل پیوندشان با مسیح قدرتمند یعنی افسسیان ۶:۱۰، قوی باشند. پولس به دلیل ارزش والای شناخت مسیح عیسی، پروردگار من، از همه چیز، از جمله اجداد و شهرت، دست خواهد کشید، فیلیپیان ۳:۸. او افتخارات قبلی خود را نه تنها از دست دادن می‌داند، بلکه اکنون آنها را زیاله می‌داند، یک حسن تعبیر، آیه ۸. چرا؟ نقل قول، برای به دست آوردن مسیح و یافت شدن در او، نه داشتن عدالت از خود، بلکه داشتن عدالتی که از طریق ایمان به مسیح حاصل می‌شود، فیلیپیان ۳:۸ و ۹. پولس حاضر است همه چیز را برای مسیح مبادله کند، زیرا با انجام این کار، مسیح و عدالت او را به دست می‌آورد. کمپبل متقاعدکننده است، نقل قول، در او یافت شود، آیه ۹، در اینجا بیانگر اتحاد با مسیح است.

پولس مسیح را به دست آورده است. او در او یافت می‌شود و عدالت او را به اشتراک می‌گذارد. به دلیل ماهیت شخصی به دست آوردن مسیح، در اینجا عادل شمرده می‌شود زیرا مجموعه‌ای از اتحاد با مسیح است.

با ایمان آوردن به مسیح، ما تمام برکات نجات، از جمله عدالت نجات‌بخش را به دست می‌آوریم. این متن عمیق، پایه و اساس درک اتحاد با مسیح است. نقل قول، در او، تمام کمال الوهیت به صورت جسمانی ساکن است.

الان صحبت از کولسیان ۲ است. و شما از او که سر همه ریاست‌ها و قدرت‌هاست، پر شده‌اید، کولسیان ۱۰ و ۱۰. اول، پولس از اتحاد مسیح با خدا صحبت می‌کند ۲:۹.

سپس رسول از اتحاد ما با مسیح صحبت می‌کند. این دو ایده جدایی‌ناپذیرند. من یک دوست کوچک دارم که به من ملحق شده است.

تنها به خاطر مسیح به عنوان ملت مجسم خدا، تنها به خاطر مسیح به عنوان یکی از مجسم‌های خداست که ما در مسیح هستیم و با خدا یکی می‌شویم. البته، اتحاد مسیح ذاتی و ابدی است و اتحاد ما از طریق فیض و موقتی است. ما به مسیح ایمان داریم و به او پیوسته‌ایم.

او خدا در جسم است، خداوند عیسی. ما گناهکارانی هستیم که در مسیح به خدا پیوسته‌ایم. در نتیجه، پولس در اینجا به مسیح می‌پیوندد، کسی که تمام کمال الوهیت در بدن او ساکن است و به مسیحیانی که در او کمال یافته‌اند.

به ما هر آنچه برای استفاده از زبان دوم پطرس ۱، شاید آیه ۳، نیاز داریم، داده شده است. به ما هر آنچه برای حیات جاودان و خداترسی نیاز داریم، داده شده است. کولسیان، در واقع، همه قوم خدا، در اتحاد زنده با این مسیح الهی کامل شده‌اند. آنها هر آنچه را که نیاز دارند در اتحاد با او می‌یابند.

پدر و پسر «و سپس مشارکت در روایت پولس

خواهیم پرداخت. پس از آن، به بررسی اتحاد ارادی خداوند با مسیح در تصاویر و مضامین پولس خواهیم پرداخت. این سخنرانی دکتر رابرت پترسون و آموزه‌های او در مورد روح القدس و اتحاد با مسیح است. این جلسه شانزدهم، مبانی اتحاد با مسیح در پولس، کولسیان، اول تسالونیکیان و دوم تیموتائوس، و سپس زبان و ادبیات، سلام و درود، و در مسیح است.